

Epoca paradoxistă

Marinela Preoteasa

Sixth Internațional Antology on paradoxism, editată de Florentin Smarandache, ne pune în tema cu starea actuală a lucrurilor și chiar a fenomenelor naturii din spațiul carpato-dunărean, și nu numai....

S-ar putea spune că trăim în epoca paradoxistă, dacă deschidem bine ochii și privim ca vulturii, e imposibil să nu ne găsim victimele printre amărății de funcționari cu burta lipită de șira spinării și ochii pierduți în fundul capului ca și cum ar vrea să demonstreze vremurilor actuale și mai marilor țării, că luminița de la căpătul tunelului este de fapt în capul fiecăruia, dar tunelul e surpat și nu mai străbate luminița până la limuzina de lux a diriguitorilor țării, plini de ifose și comenzi de grup pentru stingerea sau nestingerea lămpii din coșmelia săracului sau de la aprozarul-gheretă de cartier, la modă de altfel!

Mijloacele moderne, electronica în sprijinul iubirilor de la distanță, îi reunește pe cei doi, Janet Nică și Florentin Smarandache, printr-un *chat* oltenesc închinat paradoxismului practic, existent la tot pasul printre noi locuind de altfel de mii de ani, dar ca un gen literar invizibil și cinic cu protagoniștii săi, un „chat” de genul „la liliaci” de marele Marin Sorescu, tot oltean de altfel, din Bulzești, la o alergătură de iapă de Bălceștiul lui Florentin Smarandache.

Printr-un limbaj specific locuitorilor Olteniei, cei doi jonglează cu cuvintele de la înălțimi de cote apropiate,

parcurend cu meșteșug etape și fapte din viața românilor din România și de pretutindeni, din cele patru zări ale terei, spunând pe față și pe dos, cu duh de olteni școliți și plimbați pe cărările lumii, despre viața românilor și nu numai.

Cei doi, sfidând orice cenzură de orice fel dau cu adevărul pe masă, în văzul lumii precum dă cu zarurile barbutistul înrăit.

Curajul, ca și la toți oltenii, vine, urcă și coboară din vadra de vin: «J.N: „să o omologăm , (...) să o damigeizăm!” / F.S: „să o ulciorizăm de la vadra de vin!”», e vorba de altfel despre această carte.

De fapt, din *chat* reiese că maestrul paradoxist Florentin Smarandache va sponsoriza (a sponsorizat, nărav evreiesc!) cartea cu pricina, adică *Sixth Internațional Antology on paradoxism* și asta numai de dragul promovării paradoxismului ca o necesitate și o analiză a existenței, în fapt.

Cei doi trec în revistă o serie de cărturari, ziariști, scriitori și oameni politici (adică pe cei cu frâiele și cu caii, care merg cu căruța împiedicată de când au tras la Cotroceni, ca la han...

«FS: „(...) Acum e vremea oportuniștilor!”

JN: „Ce e bun în această lume nebună?”

FS: „Ceea ce nu pare bun...”»

Așa că, printr-o franchețe demnă de paradoxști, cei doi arată cum scara valorilor e răsturnată, cum nonvaloarea a câștigat și câștigă teren în fața valorii!

Să fie oare de vină politica damigenei și a cârnaților de Pleș...? Chiar nu mai are importanță, atâta timp cât învățământul și sănătatea merg de-a bușilea, ca niște copii de țâță, furișându-se prin tufișurile de la graniță, sau trecând

făloși, cu pașaportul în buzunar, cu gânduri de adio pământ natal și mămăligă cu brânză, adio sarmale cu țuică fiartă! Venim, *fast-food-uri*, în băătăura voastră, să vă savurăm!

În cele 231 pagini întâlnim paradoxști din toate colțurile lumi, cei mai multi români, doar ai noștri își permit să fredoneze pe valurile emigrării:

”Fie pâinea cât de rea,
tot ți-o fură cineva!”

Cu respect și bune aprecieri amintesc de: Gh. Niculescu, Elisabeta Koksik, Gh. Roca, Eugen Evu, Ionuț Caragea, Constantin M. Popa,, Constantin Marghițoiu, Constantin Matei, Doru Motoc, Liviu Florian Jianu, Javier de la Rosa (Spania), Octavian Laiu, Surdescu Alexandru, Iancu Gheorghe, Sava Postolache, Mihai Stroe, Doina Irina Stroe, Elena Armenescu, Carlogeanu Dragoș, Iulian Alupoaiiei, Dumitru Păun Mihăilescu, Florian Dumitru, Eugen Zainea, Corina Firuța, Bănceanu Vasile.

Paradoxismul englezesc, albanez, bengalez condimentează antologia și de neneglijat este folclorul românesc paradoxist.

Sixth Internațional Antology on paradoxism este o culegere ușor de citit, care aduce logica răbdării și răstălmăcirii zicalelor, paradoxurilor vechi și noi, în limba română și alte limbi, ca pe un instrument de supraviețuire în fața cinismului de criză și dorinței de putere a omului de rând, școlit sau neșcolit, dar simțul dreptății și gustul pentru frumos și armonie, dornic să aibe și să privească ceea ce nu există, decât de foarte multe ori doar în mintea și gândurile sale.